

1994-2024
Χρόνια *30* Jahre

1994-2024
Χρόνια *30* Jahre

Συνοπτική αξιολόγηση

Πάτερ Απόστολος Μαλαμούσης

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους διοργανωτές της σημερινής εκδήλωσης, η οποία μας έδωσε πολλά μηνύματα και πολλές σκέψεις. Για παράδειγμα, η ομιλία του κ. Φθενάκη ήταν ιδιαίτερα εποικοδομητική. Πώς θα μπορούσαν οι εκπαιδευτικοί να εφαρμόσουν αυτό το παιδαγωγικό μοντέλο, αυτή τη συνεργασία ή τη συνδιαμόρφωση, όπως την αποκαλεί, στο σχολείο; Αλλά και πώς θα μπορούσαν οι γονείς και οι παππούδες και οι γιαγιάδες να το εφαρμόσουν στην οικογένεια; Έχω τέσσερις κόρες και δέκα εγγόνια. Οι κόρες μου εργάζονται και τα εγγόνια μου πηγαίνουν στον παιδικό σταθμό ή στο σχολείο τις καθημερινές. Μετά τον παιδικό σταθμό και το σχολείο, βρίσκονται στο σπίτι με τους γονείς τους για περίπου 3-4 ώρες. Τα Σαββατοκύριακα είναι μαζί μας. Με τον παππού και τη γιαγιά. Έτσι έχουμε το ίδιο πρόβλημα. Πώς μπορούμε να απασχολήσουμε τα παιδιά; Σίγουρα όχι με τηλεόραση και σοκολάτες. Πρέπει να υπάρχει ένα εκπαιδευτικό πλαίσιο για να τα απασχολούμε. Πρέπει και εμείς οι γονείς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες να συμβάλλουμε

Zusammenfassende Bewertung

Pater Apostolos Malamousis

Ich danke den Organisatoren der heutigen Veranstaltung, die uns viele Botschaften und viele Gedanken vermittelt hat. Zum Beispiel war die Rede von Herrn Fthenakis besonders anregend. Wie könnten Lehrer dieses pädagogische Modell, diese Zusammenarbeit oder Ko-Konstruktion, wie er es nennt, in der Schule umsetzen? Aber auch, wie könnten Eltern und Großeltern dies in der Familie umsetzen? Ich habe vier Töchter und zehn Enkelkinder. Meine Töchter arbeiten und meine Enkelkinder besuchen wochentags den Kindergarten oder die Schule. Nach dem Kindergarten und der Schule sind sie für etwa 3-4 Stunden zu Hause bei ihren Eltern. An den Wochenenden sind sie bei uns. Bei Opa und Oma. Wir haben also die gleiche Schwierigkeit. Wie können wir die Kinder beschäftigen? Sicherlich nicht mit Fernsehen und Pralinen. Beschäftigung muss einen pädagogischen Hintergrund haben. Wir Eltern, Großeltern und Großmütter müssen auch pädagogisch zur Erziehung unserer Kinder und Enkelkinder beitragen.

παιδαγωγικά στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών και των εγγονών μας. Γι' αυτό και η ομιλία του κ. Φθενάκη απευθύνεται και σε εμάς και μας προβληματίζει. Μας διευκολύνει να προσδιορίσουμε και να ασκήσουμε τον παιδαγωγικό μας ρόλο ως γονείς και παππούδες.

Πολλές ερωτήσεις έγιναν για την ελληνική γλώσσα. Για την Ελλάδα και την ελληνικότητα ως ιδέα. Και για το πώς μπορούμε να την καλλιεργήσουμε στον δικό μας ελληνικό χώρο, αλλά και στο γερμανικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε.

Οι ελληνογερμανικές εμπορικές σχέσεις είναι επιθυμητές και το να προστεθούν στις οικονομικές σχέσεις και οι ελληνογερμανικές πολιτιστικές, θα πρέπει να είναι ο στόχος μας. Με συγκίνηση ιδιαίτερα η ομιλία για το μαρτυρικό χωριό Κομμένο, διότι, στην οικογένειά μου, ο παππούς και ο θείος της γυναίκας μου δολοφονήθηκαν, σφαγιάστηκαν από τους Ναζί σε ένα χωριό της Μακεδονίας. Αυτή η ιστορία μας πληγώνει πάρα πολύ. Εγώ ο ίδιος κατάγομαι από το Πήλιο και στο χωριό Δράκεια οι Ναζί δολοφόνησαν 115 ανθρώπους. Βλέπουμε λοιπόν ότι δυστυχώς σε κάθε γωνιά της Ελλάδας υπάρχει ένα μαρτυρικό χωριό. Και πολλοί Έλληνες που ζουν στη Γερμανία προέρχονται από τέτοια μαρτυρικά χωριά.

Θα κλείσω αυτή τη σύντομη παρουσίαση της σημερινής εργασίας με ένα ερώτημα που με

Deshalb richtet sich die Rede von Herrn Fthenakis auch an uns und ist für uns ein Anliegen. Er hilft uns, unsere pädagogische Rolle als Eltern und als Großeltern zu definieren und zu praktizieren.

In Bezug auf die griechische Sprache wurden viele Fragen gestellt. Über Griechenland und das Griechischsein als Idee. Und darüber, wie wir sie in unserem eigenen griechischen Raum, aber auch in der deutschen Umgebung, in der wir leben, kultivieren können.

Die deutsch-griechischen Handelsbeziehungen sind wünschenswert und dass die deutsch-griechischen Kulturbeziehungen zu den wirtschaftlichen hinzukommen sollten, sollte unser Ziel sein. Die Rede über das Märtyrerdorf Kommemo hat mich besonders bewegt, weil in meiner Familie, der Großvater und der Onkel meiner Frau ermordet wurden, massakriert von den Nazis in einem Dorf in Mazedonien. Diese Geschichte schmerzt uns sehr. Ich selbst stamme aus Pelion, und in dem Dorf Drakeia ermordeten die Nazis 115 Menschen. Wir sehen also, dass es leider in jeder Ecke Griechenlands ein Märtyrerdorf gibt. Und viele Griechen, die in Deutschland leben, kommen aus solchen Märtyrerdörfern.

Ich schließe diese kurze Bilanz der heutigen Arbeit mit einer Frage, die

απασχολεί σχεδόν από την πρώτη μέρα που έφτασα στη Γερμανία. Ποια είναι η φωνή των Ελλήνων στη Γερμανία; Έχουμε πολλές πολύτιμες οργανώσεις. Όλες κάνουν αξιόπαινη δουλειά. Αλλά κάθε οργάνωση για τον εαυτό της. Και κάθε οργάνωση προσπαθεί να πετύχει το δικό της στόχο. Δεν υπάρχει συνεργασία μεταξύ όλων των ελληνικών οργανώσεων. Οι Εβραίοι έχουν ιδρύσει ένα "Συμβούλιο των Εβραίων στη Γερμανία" για να προβάλλουν τα αιτήματά τους και η φωνή τους ακούγεται από τις γερμανικές αρχές. Δεν θα έπρεπε και εμείς να ιδρύσουμε ένα τέτοιο όργανο; Το Συμβούλιο των Ελλήνων της Γερμανίας; Και έτσι ενωμένοι, κάτω από μία στέγη, να μιλάμε με μία φωνή τόσο στις γερμανικές όσο και στις ελληνικές αρχές;

Με αυτές τις σκέψεις, που πιστεύω ότι δίνουν στον κ. Καρρά και στον κ. Φθενάκη ελπίδα και δύναμη να συνεχίσουν τον αγώνα τους, χωρίς να επηρεάζονται ή να απογοητεύονται από τα λάθη των άλλων, είτε αυτά διαπράττονται από τις γερμανικές είτε από τις ελληνικές αρχές, κλείνω τις εργασίες της επιστημονικής ημερίδας με την υπόσχεση ότι όλοι εμείς εδώ σε αυτή την αίθουσα θα στηρίξουμε το έργο σας και θα είμαστε πάντα στο πλευρό σας. Σας ευχαριστώ.

**π. Α.Μ.
2.Μαρτίου 2024**

mich fast vom ersten Tag an, als ich in Deutschland eintraf, beschäftigt hat. Welche ist die Stimme der Griechen in Deutschland? Wir haben viele wertvolle Organisationen. Sie alle leisten eine lobenswerte Arbeit. Aber jede Organisation für sich. Und jede Organisation strebt nach der Verwirklichung ihres eigenen Ziels. Es gibt keine Synergie aller griechischen Organisationen. Die Juden haben, um ihre Forderungen vorbringen zu können, einen "Rat der Juden in Deutschland" gegründet, und ihre Stimme wird von den deutschen Behörden gehört. Sollten wir nicht auch ein solches Gremium gründen? Den Rat der Griechen in Deutschland? Und so vereint, unter einem Dach, mit einer Stimme sprechen, sowohl zu den deutschen als auch zu den griechischen Behörden?

Mit diesen Gedanken, die, wie ich glaube, Herrn Karras und Herrn Fthenakis Hoffnung und Kraft geben, ihren Kampf fortzusetzen, ohne sich von den Fehlern anderer beeinflussen oder enttäuschen zu lassen, ob diese nun von deutschen oder griechischen Behörden begangen werden, schließe ich die Arbeiten der wissenschaftlichen Tagung mit dem Versprechen, dass wir alle hier in diesem Saal Ihre Arbeit unterstützen und immer an Ihrer Seite sein werden. Ich danke Ihnen.

**ρ. Α.Μ.
2.Μάρζ 2024**

